

Страни в главното производство

Jozef Grundza

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 7, параграф 3 и член 9, параграф 1, буква г) от Рамковото решение (¹) да се тълкуват в смисъл, че условието за двойна наказуемост се счита за изпълнено единствено когато деянията, за които се отнася подлежащото на признаване съдебно решение, са наказуеми *in concreto*, т.е. въз основа на конкретна преценка на случая (независимо от състава или наименованието му), включително съгласно закона на изпълняващата държава, или — за да е изпълнено това условие — е достатъчно деянието по принцип (*in abstracto*) да е наказуемо и съгласно закона на изпълняващата държава?

(¹) Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, стр. 27).

**Преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern (Германия), постъпило на 16 юни
2015 г. — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg**

(Дело C-292/15)

(2015/C 294/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Vergabekammer Südbayern

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hörmann Reisen GmbH

Ответник: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Преюдициални въпроси

- 1) По отношение на производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 (¹) във връзка с Директива 2004/18/ЕО (²), съответно Директива 2014/24/ЕС (³) по правило само разпоредбите на тези директиви ли се прилагат, така че разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1370/2007, които предвиждат нещо различно от посочените директиви, не следва да бъдат прилагани по отношение на това производство?
- 2) В това отношение допустимостта на подизпълнението в контекста на производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 във връзка с Директива 2004/18/ЕО, съответно Директива 2014/24/ЕС, единствено в съответствие с развитите в практиката на Съда във връзка с Директива 2004/18/ЕО правила и с разпоредбата на член 63, параграф 2 от Директива 2014/24/ЕС ли се определя, или пък в отклонение от тези разпоредби в подобно производство за възлагане възлагащият орган може съгласно член 4, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 да изисква от оферентите самостоятелно да извършат определена в проценти част от услугите (изчислена според километрите по разписание)?

- 3) Ако спрямо производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 във връзка с Директива 2004/18/ЕО, съответно Директива 2014/24/ЕС, се прилага член 4, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1370/2007, има ли възлагащият орган свобода на преценка с оглед на съображение 19 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 при определянето на частта от услугите, които оферентите трябва самостоятелно да извършат, така че изискването на възлагащия орган към оферентите за самостоятелно изпълнение на възлизаща на 70 % част от услугите, изчислена според километрите по разписание, да може да се приеме за обосновано?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, стр. 1).
- ⁽²⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).
- ⁽³⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО текст от значение за ЕИП (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 18 юни 2015 г. — Ferring Lægemidler A/S, от името на Ferring B.V./Orifarm A/S

(Дело С-297/15)

(2015/С 294/42)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Ищец: Ferring Lægemidler A/S, от името на Ferring B.V.

Ответник: Orifarm A/S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 2 от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и относимата съдебна практика да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марка може законосъобразно да се противопостави на продължаващо пускане на пазара на лекарствен продукт от паралелен вносител, който е препаковал лекарствения продукт в нова външна опаковка и е поставил отново марката върху нея, в случай че притежателят на марката е пуснал на пазара лекарствения продукт в един и същ обем и размер опаковки във всички държави от ЕИП, в които се продава лекарственият продукт?
- 2) Различен ли ще бъде отговорът на първия въпрос, ако притежателят на марката е пуснал на пазара лекарствения продукт в два различни размера опаковки (съдържащи 10 бройки и 1 бройка) както в държавата на износ, така и в държавата на внос, а вносителят е закупил опаковки, съдържащи 10 бройки в държавата на износ, и ги е препаковал в опаковки, съдържащи 1 бройка, върху които отново е поставил марката, преди продуктите да бъдат пуснати на пазара в държавата на внос?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 25.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif (Люксембург), постъпило на 19 юни 2015 г. — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes

(Дело С-300/15)

(2015/С 294/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif